

Vladimír Koudelka se narodil 16.10.1931 v jižních Čechách v obci Květuše. Tady žil až do roku 1947, potom se s rodiči a starším bratrem Janem přestěhovali do nedaleké Zhoří.

V létech 1937–1945 navštěvoval základní školu v Chyškách, střední ani vysokou školu nevychočil.

V říjnu roku 1952 narukoval na 2 roky vojnu do Tachova, kde v pohraničí asi 2 měsíce kopali zákopy. Celou službu podle vlastních slov absolvoval "provozováním zemních prací"

V roce 1956 vstoupil pod velkým nátlakem do JZD Zhoř. Zde pracoval až do roku 1991, kdy odešel do důchodu.

Pár let po konci vojny potkal svou první ženu, která mu dala 2 děti, Marii a Vladimíra. Bohužel jen pár let po svatbě v roce 1956 paní Koudelková zemřela.

Vladimír a obě jeho děti o tomto tématu nechtějí mluvit, takže víme jen to, že se několik let po smrti své první ženy seznámil s Libuší Smetanovou, svou druhou ženou. Libuše necelý rok předtím, než potkala Vladimíra, ztratila celou rodinu při ošklivé autonehodě. Možná právě to, že oba rozumí tomu, jaké to je ztratit někoho milovaného, je spolu drží od jejich svatby roku 1976 až dodnes.

Koncem srpna 1952 se najednou na dvoře objevilo auto STB, vystoupili z něj dva chlapi a ptali se Vladimírových rodičů, jestli neví, kde teď je jejich druhý syn, Jan Koudelka. Jan totiž pár dní předtím utekl z vojny a STB mělo podezření, že ho schovávají právě na statku ve Zhoří.

Vladimír samozřejmě trnul strachem, protože vůbec neměl tušení, kde jeho bratr je, a jestli je vůbec ještě živ. Až jednoho dne se v rádiu ozvala věta: „Náš pes Donald.“ A to byl první z několika vzkazů, že Jan je živ a zdrav. Pes Donald byl totiž mazlíček rodiny Koudelků.

Bratři se znovu viděli až v srpnu 1969. Potkali se v Heidelbergu, kde Jan pracoval pro americkou armádu. Měli obrovské štěstí, protože jen týden po jejich setkání, 1. září, byly všechny tyto výjezdy, byť na pozvání, zakázány.

Později se s bratrem viděli ještě několikrát, ale to už ne v Německu, ale v Jižní Karolíně v USA, kam se Jan i s manželkou přestěhovali.

Vladimír Koudelka dodnes žije v malé vesničce Zhoř na jihu Čech. Jeho rodina se v průběhu let rozrostla o 5 vnoučat a už i 6 pravnoučat. Letos oslavil 92. narozeniny, ale pořád se cítí mlád a paměť mu slouží lépe než kdykoli předtím.